

Celolampové kytarové kombo

BUGERA VINTAGE V55

Jiří Polášek
inferral@music-store.cz

Jistě si všichni ještě určitě pamatujeme dobu, kdy se objevily aparáty Bugera. Nebylo to totiž tak dávno, kdy tato mladá značka začala lákat kytaristy na levné celolampové aparatury. Zatímco tenkrát nabízela jen několik málo aparátů, dnes se jedná o přes dvě desítky hlav a „kombiček“.

Doporučená cena: 12 898,- Kč
Distributor: Audiopro s.r.o.
Lužná 591, 160 00 Praha 6
tel.: 257-011-177
sales@audiopro.cz, www.audiopro.cz

VZHLED A KONCEPCE

Produkce Bugery sestává ze tří skupin aparátů. Když vynechám ty basové, pak jedna část je zaměřena spíše na moderní aparáty, druhá je laděna do vintage stylu. Skoro všechny jsou titulovány

přídomek „Boutique-style“, což mně osobně k této firmě příliš nesedne (boutique aparáty je označení spíše pro malovýrobce s velkými možnostmi přizpůsobení vzhledu a funkce a odpovídající zpravidla vysokou cenou, případně jsou

to prostě jen takové „lahůdky“.) Každopádně ve vintage sekci se Bugera řídila osvědčeným postupem pro tvorbu vintage vzhledu. „Kučerlavé“ knoflíky, koženka a zaoblené tvary – to vše je ve svém souhrnu v podstatě takový rychlý recept na „starosvětský“ vypadající aparát. Na rozdíl od vintage designu Voxu mi však Bugera připadne tak nějak příliš uhlazená. Nicméně její vzhled rozhodně neurazí, černá koženka je pěkně zkombinována s krémovou koženkou, která odděluje ovládací panel od třípytlivé průzvučné tkaniny a je příjemným podkladem pro logo firmy.

Padesátivattové kombo má v dané výkonové třídě odpovídající rozměry i váhu, takže těch 23 kg v jedné ruce na pódium sice donesete, ale hned potom můžete svou produkci začít songem „Mám jednu ruku dlouhou“. Zadní stěna je více než z poloviny otevřená (což samozřejmě má svůj vliv na zvuk, kdy však záleží jen na posluchači, jak jej hodnotí) a lze skrz ní zhlédnout jak „střevo“ zesilovače (tedy hlavně lampy, tj. tři 12AX7 v předzesilovači a dvě 6L6 v koncovém stupni), tak dvanáctipalcový reproduktor Bugera. Mimochodem reproduktory Bugera snad byly známější ještě dříve, než se objevily samotné aparáty této značky, a nebo se pletu?

Zadní část zesilovače samozřejmě ještě obsahuje několik dalších prvků, jakými jsou konektory Send/Return pro efektovou smyčku, konektor pro footswitch a napájení, a také sekci pro připojení externích reproduktorů. K dispozici jsou tu dva konektory, přičemž na jeden z nich je již připojen reproduktor. Nic ale nebrání tomu jej odpojit a místo něj zapojit externí kabinet a k němu přibírat ještě jeden další. Je třeba samozřejmě dodržet správnou „omáčku“, s čímž pomůže přepínač impedance, ale taky pěkná tabulka v návodu, která napoví, jak je možné různé reproduktory zkombinovat.

Posledním, a z mého pohledu hodně užitečným prvkem, je přepínač režimu lamp „Pentoda – Trioda“, který slouží k práci s výkonem. Ten lze tím pádem v případě potřeby snížit na polovinu.

OVLÁDÁNÍ

Zesilovač je dvoukanálový, což lze ostatně vyzorovat už z předního panelu, například díky samostatným potenciometrům pro Volume nebo díky přepínání kanálů Clean a Lead. Malinko mi tady chybí „diodka“, která by na předním panelu indikovala, který kanál je aktivní. Nicméně tato informace je zřetelně čitelná z (přibaleného) footswitche, který jasně zářícími diodami informuje nejen o kanálu, ale i zapnutém reverbu. Vzhledem k tomu, že digitální reverb lze na panelu pouze nastavit, ale nikoli vypnout, je používání footswitche nutností.

Korekce obou kanálů jsou bohužel společné. Středky jsou ještě doplněny tlačítkem Boost, které umí střední pásmo zvýraznit. Další úprava zvuku je proveditelná skrze Presence (vyšší středky). Zkreslený kanál samozřejmě obsahuje také ovladač Gain a hlasitost obou kanálů můžeme regulovat přes poslední z ovladačů – Master. Jako jiné lampáče, i tento obsahuje dva páčkové vypínače Power/Standby, které umožňují odpojit anodové napětí a nechat zesilovač nejdříve pěkně zahřát.

ZVUK

Pokud si myslíte, že jsem opomněl dva nástrojové vstupy, které také najdete mezi ostatními knoflíky, není tomu tak. To už jsem si však nechal do zvukové sekce, protože zcela evidentně můžete po přepojení kytary z jednoho vstupu do druhého pozorovat výraznou

zvukovou změnu. Ta spočívá především v jeho hlasitosti – tu si totiž uvědomíte při přepojení kabelu ze vstupu Bright do vstupu Normal jako první. A až poté začnete vnímat i další rozdíly.

Zatímco originální příručka nabádá kytaristu, ať si jednoduše vybere vstup, který se mu líbí, český manuál doporučuje Bright pro využití kytar s humbuckery; někteří prodejci ovšem zase mluví spíše o použití kytar s aktivní elektronikou. Možná mi ta poslední varianta připadá nejlogičtější, protože Normal vstup oproti Brightu prostě více „řve“ a na kytáře s „aktivkou“ už by aparát nemusel zvukově připomínat Vintage. Já sám jsem si oblíbil právě vstup Normal, protože mám kytary se singly i humbuckery a hlavně zvuk singlů mi přes Normal vstup vyhovoval mnohem více. Byl cinkavější, průraznější, hřímavější. U humbuckerů už mi „sedlý“ vstup oba, rozdíl v charakteru zvuku pro mě nebyl až tak kriticky důležitý, spíše jsem opravdu nejvíc cítil skok v hlasitosti (či úrovni signálu). Obecně se ale nejvíce podivuji nad tím, zda to nešlo vyřešit raději nějakým přepínačem – přece jen natáhnout se po nějakém tlačítku je mnohem komfortnější než přepojovat nějaký kablík. No, ale rozhodně se nejedná o jediný aparát s tímto řešením.

Čistý kanál si velmi dobře rozuměl se singly, výrazným plusem byla čitelnost tónů. Povedlo se mi mít vedle sebe hned tři „lampáče“ pro srovnání: jeden přinášel čitelné tóny, ale chyběla jim prostorovost, druhý zase rozprostřel tóny i akordy po celé místnosti, ale jako by mezi ně natlačil i nějaké další frekvence a dojem z krásné brnkavého zvuku, který jsem očekával, se vytratil. Bugera V55 měla nad oběma zesilovači v tomto případě navrch, tu prostorovost bych možná přičetl otevřenému aparátu, ani Bugeru není třeba šetřit, takže jsem velice záhy zjišťoval, jak se bude chovat zvuk při vyšším vybuzení. Podle předpokladu se notně zlepšil. Zůstal stále nezkraslený, ale získal ještě příjemnější barvu a hlavně říznější nádech. Vedle stojící tranzistorové kombo se takřka „rdělo studem“, zatímco singly na kytáře společně s Bugerou předváděly krásný „brnkavý“, při silnějších úderech krásně zvonivý tón.

Jako třešňka na dortu, ani Bugeru není třeba šetřit, takže jsem velice záhy zjišťoval, jak se bude chovat zvuk při vyšším vybuzení. Podle předpokladu se notně zlepšil. Zůstal stále nezkraslený, ale získal ještě příjemnější barvu a hlavně říznější nádech. Vedle stojící tranzistorové kombo se takřka „rdělo studem“, zatímco singly na kytáře společně s Bugerou předváděly krásný „brnkavý“, při silnějších úderech krásně zvonivý tón.

Na clean kanálu se samozřejmě dá hrát i humbuckery. Pokud použijete Normal vstup a stejnou úroveň, jakou jsem si vychutnával se singly (lehce nad čtyřkou - jak Clean tak Master), pak už lze velmi pomalu cítit náznaky hardrocku. Otáčením Clean Volume potenciometru se zvuk nakresluje víc a víc. Nejdříve zní nakresleně razantní akordy, pak už zkraslení přibývá

i při jemnější hře, a v krajní poloze „knoflíku“ už si v klidu můžete zahrát riffy ve stylu AC/DC, protože akordy mají (k tomuto stylu) dostatečné zkraslení. Samostatně zahráním tónům ale ještě špetka „drajvu“ možná chybí. Co vám mohlo scházet na čistém kanálu, to lehce dodá kanál Lead. Ten má rockový nádech už od počátku laborování s „pořádkem“ Gain. Postupným vybuzováním zesilovače dostáváte k dispozici Crunch a následně kupodivu dokonce i hi-gain, což mě malinko překvapilo. Není to sice žádný extrémní hi-gain, typický „dždž“ randál z něj nevychází, přesto by se zde dala zahrát leckterá metalová vypalovačka. Dost velkou roli mezi všemi korekcemi hraje přepínač Boost, který buď nabízí spíše kousavější, pichlavější variantu, nebo naopak plošší zvuk. Celkově jsou korekce postavené tak, že ani záměrně z nich nedostanete mnohými proklínané „extrémní metalové věčko“ ve stylu Marshall Valvestate, což ovšem bude většině kytaristů spíše k užitku.

Zesilovač obsahuje jen jeden efekt, kterým je Reverb. Zatímco u vyložené hi-gain zesilovačů oceňuji tuto funkci hlavně pro zpestření a dobarvení sól, u této Bugery jsem brnkal mnoho lehčích riffů, takže se dozvuk hodil do většiny z nich. U nakreslených akordů jsem volil spíše menší „ozvěnu“, která je trošku zhuťnila, u samostatných tónů na singlech jsem naopak Reverb prodloužil, ale pouze do polohy „ó“, protože směrem k ní se zvuk tónu o něco prodlouží, zatímco za touto polohou se již začíná rozlévat jakoby po prostoru velké místnosti, sálu. V tu chvíli mi připadlo, že původní tónový charakter se začíná příliš ztrácet a tóny že už nejsou tak konkrétní. Nicméně, doporučuji si s Reverbem vyhrát: je to docela inspirativní a zábavné.

UŽITÍ ZESILOVAČE

Začnu tím, komu zesilovač spíše nedoporučím. Takže rozhodně nepotěší metalisty. Chybí mu spousta zvuků, na které jsou tito džentlmeni zvyklí - ať už zmíněný „dždždž“ charakter, metalové věčko nebo různé vykřičené, přebuzené, ubzučené, hrubozrné, chrochtavé varianty. Vůbec se mi nedařilo zahrát třeba sekany/houpavý thrash, kde pomalé riffy pumpují zvuk. Stejně tak rychlé ubzučenější blackmetalové „větrné riffy“ nejsou doménou zesilovače. Záměrně jsem použil slovo „spíše“. Lehce lze totiž i z tohoto vintage aparátu udělat docela brutální monstrum a to jednoduchou úpravou. Proklínání Metal Zone (Boss MT-2) si se zesilovačem vzácně rozumí a většinu metalistů uspokojí. Spojení lamp

a tranzistoru v tomto případě přináší krásně tvrdý až nekompromisní zvuk.

Ale vraťme se zpátky. Bez doplňkových overdriveů Bugera může nabídnout své služby kytaristům všech nemetalových stylů, protože na ni lehce zahrajete rychlé tóny country, táhlý jižanský rock, zvonivé akordy rock'n'rollu, pomalé nakreslené tóny rockových balad nebo různější hardrockovou klasiku. Mě osobně zesilovač lákal právě na poslední dva vyjmenované styly, ale to přičítám svým osobním preferencím. Mezi kladné stránky tohoto modelu patří samozřejmě cena (jako u většiny aparátů Bugera), ale rozhodně také i zvuk. Ten bych charakterizoval jako otevřený, rozpraskaný, prostorový. Víc se dle mého ucha blíží k Marshallům, tedy k „britskému“ zvuku. Společné korekce jsou pro mě takovým výraznějším omezením celého aparátu, vždy je lepší mít přímou kontrolu nad oběma kanály.

Reverb příjemně rozšiřuje možnosti zvuku (i když mně se líbila jen polovina jeho rozsahu), dodávaný footswitch beru už skoro jako samozřejmost, ale není tomu tak vždy: takže opět „bodík“ k dobru. Užitečná a ne úplně tradiční „vychytávka“ je přepínač výkonu. Aparát může být skvělým řešením pro kytaristy, kteří hledají levnější celolampový aparát, nepotřebují žádné další „vychytávky“ (jako jsou třeba modulace) a spokojí se se společnými korekcemi, přitom ale hledají dostatečně kompaktní řešení (kombo) pro hraní

v klubech, ve zkušebnách nebo na pódii, na kterých se třeba nechťejí tahat s ještě těžšími komby. Vzhledem k výkonu „V55ky“ (i sníženému) není vhodné, domnívám se, používat jej na domácí brnkání, nicméně v již zmíněných klubech, zkušebnách nebo na menších pódii najde své uplatnění naprosto bez problémů. Nu a těm, kteří by se přece jen raději poohlédli po něčem větším, budiž určená ta informace, že lze tento aparát zakoupit také v provedení hlava + box nebo v méně výkonném provedení Bugera V22.

PROSTOR PRO VAŠI REKLAMU
ADVERTISEMENT SPACE